

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

וואו בין איך אויף דער וועלט?

גלוסט, פון זיין מויל שרייט זיך ארויס א הויכע קוויטש: "וואו בין איך אויף דער וועלט?"

תיכף-ומיד האט ער באשטימט א קבועות'דיגע חברותא צו זיצן און זיך פלייסן יעדן טאג צו פארברענגען אין תורה מיט שמחה און הנאה, ווער ער איז ווייטער מוסיף צו זיין דבוק אין תורה מיט פרייד און דבקות.

נאך יארן וואס דער שני-למלה גלוסט און בענקט וויאזוי ארויסצונעמען די בת-מלה, איז ער אנטשלאפן געווארן זיבעציג יאר. וואס האט ער אבער גלייך געטון ווער ער האט זיך אויפגעוועקט פון שלאף? האט ער געוויינט אויף די יארן וואס ער האט דערלייגט? האט ער געטרויערט און זיך דערבייטערט? בכלל נישט. וואס יא? ער האט געקוקט אויף ווייטער מיט א גוטן רצון זיך צו באנייען פון יעצט און גלייך געפערעט די שאלה: "וואו בין איך אויף דער וועלט?" ווי איינער וואס זאגט, "וואס קען איך טון עפעס אין עבודת ה' אויף דער פלאץ וואו איך געפינ זיך איצטער?" מיט זיין קלוגן פארשטאנד האט ער נישט געוואלט אפזייען אויף זיינע שווערע יארן וואס ער איז פארשלאפן, אויף דעם האט ער בכלל נישט יעצט געקוקט.

און דאן איז אים נתגלה געווארן זיינע שיינע אויפטוען פון בענקען און וועלן און האפן דורכאויס די יארן איר ארויסצונעמען. וואס איז אים אנטפלעקט געווארן? אז אין זכות פון אלע זיינע גרויסע רצונות איז אים געקומען די גוטע בשורה - דורך די שריפט פון טרערן אויפן טיכל - אז זי געפונט זיך מער נישט ביי די נישט גוטע, פון דארט איז זי שוין ארויס. דאס איז שוין א נאר א פרייליכע באריכט.

געבליבן איז אים נאר צו זוכן א גאלדענע בארג און א פערלענעם שלאס, דאס מיינט, אויב וועט ער מער אינוועסטירן אין זוכן אזוי ווי מען זוכט גאלד און פערל-שטיינער, וועט ער זיכער טרעפן.

מיר וועלן זיך שטענדיג שטארקן צו קוקן פאראויס וואס מיר האבן יעצט צו טון. אן טרויערן אויף דער אמאל וואס מען האט דערלייגט, מיר וועלן וויסן אז די רצונות און פסופין טוט אויף איר פעולה און אויב מיר וועלן זוכן זיך צו דערנענטערן צום באשעפער ווי מען זוכט גאלד, וועט מען זיכער דערגרייכן און טרעפן וואס מיר זוכן.

די לומדים אין בית המדרש ווייסן שוין, אז יעדן צופרי נאך ותיקין זיצט ר' גרשון דער מוכר-ספרים נעבן פענסטער און לערנט פלייסיג מיט זיין חברותא ר' מיקאל. זיי קאכן זיך ארום מיט שאלות און תשובות ביז מען קומט ארויס מיט קלארע הלכות אויף למעשה.

מיט די צייט האט זיך ר' גרשון דערטרונקען אין א טיפן שלאף און מער נישט געקענט אויפשטיין פרי, ער האט צוגעלייגט מער און מער וועקער-זייגערס, געזוכט אלע סארטן מיטלען אבער דאס שלאף איז געווען שטערקער פון זיי אלע. נאכן אויפשטיין האט ער זייער געווייטאגט צו זען אז ס'איז זייער שפעטליך, ער וועט נישט אנגיין צו דאווענען מיטן ערשטן מנין און לערנען די שיעורים. אזוי איז ער געשלאפן, געדרימלט, גע'חלום'ט חלומות, ביז ער האט אויפגעהערט אויפשטיין צייטליך. יעדן אינדערפרי האט ער געדאוונט אין א צווייטן מנין, אמאל אין דעם שול און אויפצומארגנס אין אן אנדערן שול.

אוי, ר' גרשון האט זיך געזעגנט פון זיין פרי דאווענען און לערנען בהתמדה פאר לאנגע ווייטאגע יארן. אבער א בענקעדיגע ווילן ברענט נאך אין אים צוריקצודרייען די גוטע צייטן ווי ער קומט צייטליך צום באליבטן מנין זיינעם, מיטן טייערן חברותא, זיך פארטיפן אין די זיסע סגיות.

גוטע זכרונות זענען אים טיף איינגעקריצט און מח פונעם לערנען מיט ר' מיקאל זיין חברותא. אבער מער ווייניגער איז ער יעצט פארזינקען אין א טיפע טיפע שלאף.

נאר אן איינמאליגע פארטאגס האט אים אריינגעברענגט צום מנין ותיקין אין בית מדרש, ער גלייבט נישט וואס זיינע אויגן זענען צענדליגע אינגעלייט מיט עלטערע אידן האבן נארוואס צוגעגענדיגט דאס דאווענען - א פאסיגע תפלה בכח ווען דער עולם לאזט זיך ארויס אין א פרייליכע רינג, פון זיי זיצן עטליכע פארטון אין א זיסע תורה-שמועס, די זינגעריי פון די גמרא און דער געשמאקע קול תורה דרינגט אריין אין זיינע מארר-ביינער, זיין הארץ איז צעגאנגען און

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֶׂה א' - פּוֹן אֲבִדַת בֵּית מֶלֶךְ (2)

וואס האט דער ציילט רבנו נחמן מברסלב זיע"א

פון וויין. און איז גיגאנגען און האט עפעס פאר
זוכט פון דעם קנואל. איז ער תיכף אנדער גיפאלן
און האט גישלאפן פמה שנים זיבעציק יאר. זענען
גיגאנגען אסאך חזירות מיט די אופאזין וואס גייען
זיי נאך. און דער משרת האט זיך ביי האלטן פאר
די חזירות. נאך דעם איז גיגאנגען איין קארטע און
דארט איז גיזעסן די בֵּית מֶלֶךְ. האט זי זיך
גישטעלט לעבן אים. און איז אראפ גיגאנגען. און
האט זיך גיזעצט לעבן אים. און האט אים דער
קענט. און האט אים זייער גיוועקט. ער האט זיך
אפער נישט גיקענט דער וועקין, האט זי אן גיהויפן
צו קלאגן אויף אים. באַשער אַזוי פיל און אַזוי פיל
יגיעות און טרחות. אַזוי פיל יארן וואס דו
מוטשעסט דיך און הארעוועסט אַזוי לאנג פֿדי אַז
דו זאלסט מיר אַרויס נעמען, און פון איין טאג
וועגן וואס דו האסט גיקאנט מיר אַרויס נעמען.
האסטו גאר אן גיווארין. און זי האט זייער גיוויינט.
זי האט גיזאגט. עס איז איין גרויס רחמנות אויף
דיר און אויף מיר. אַזוי איין לאנגע צייט וואס איך
בין דא. און קאן נישט אַרויס וכו'. דער נאך האט זי
גינומען איין פאטשיילע פון דעם קאפ. און האט
אויף איר אן גישריבן מיט אירע טרערן און האט

און איז אהין גיגאנגען און האט זי גיפונען דארט
(היינו די בֵּית מֶלֶךְ) האט זי זיך פאר אים זייער
גיקלאגט און זייער זיך מצער גיווען. פון איין טאג
וועגן האסטו אן גיווארן (פֿלומר איבער דעם וואס
דו האסט זיך נישט גיקאנט איין האלטן איין טאג. און
האסט גיגעסן דעם עפיל איבער דעם האסטו אן
גיווארן) ווארן דו זאלסט גיווען קומען אין דעם
טאג וואלסטו מיר אַרויס גינומען. לויט מיר נישט צו
עסין איז זייער איין שווערע זאך. בפרט דעם
אונטערשטן טאג. דעמאלט איז זיך דער יצר הרע
זייער מתגבר.

על כן זאלסטו דיר ווידער אויס קלויבן איין
אורט. און זאלסט ווידער זיצן דארט איין יאר. און
אין דעם אונטערשטן טאג זאלסטו שוין מעגן עסין.
נאר זאלסט נישט שלאפן. און זאלסט קיין וויין נישט
טרינקען פֿדי דו זאלסט נישט שלאפען, ווארין דער
עיקר איז דער שלאף. איז ער גיגאנגען און האט
אַזוי גיטאן.

דער אונטערשטען טאג איז ער אהין גיגאנגען. האט ער
גיזעהן איין קנואל גיין. און די מראה פון דעם
קנואל איז גיווען רויט. און דער ריח איז גיווען פון
וויין. האט ער גיפרעגט דעם משרת האסטו
גיזעהן. דאס איז איין קנואל (קער צו זיין אין אים
וואסער) און די מראה איז רויט. און דער ריח איז

אַנִידער גילייגט לעבן אים און איז אויף גישטאנען
און האט זיך אריין גיזעצט אין דער קארטע. און
איז אַוועק גיפארן.

דער נאך האט ער זיך אויף גיחאפט און האט
גיפרעגט דעם משרת. ווי בין איך אין דער וועלט,
האט ער אים דער ציילט די גאנצע מעשה. און אזוי
אַסאך חיילות זענען דורך גיגאנגען. און אז עס איז
דא גיווען די קאריטע. און אז זי האט גיוויינט
איבער אים. און זי האט גישריגן עס איז איין גרויס
רחמנות אויף דיר און אויף מיר. וכו' כנ"ל. דער
ווייל האט ער איין בליק גיטאן האט ער דער זעהן
די פאטשיילע ליגט לעבן אים האט ער גיפרעגט
פון וואנען איז דאס. האט ער אים גיענפערט. זי
האט עס איבער גילאזט און האט אויף איר אן
גישריבן מיט אירע טרערין האט ער (אים) גינומען
די פאטשיילע און האט זי אויף גיהויבן אקעגן דער
זון. האט ער אן גיהויבן צו זעהן די אותיות האט
ער איבער גיליינט וואס דארט איז גישטאנען איר
קלאגן און איר גישריי כנ"ל. און (דארט איז גישטאנען
גישריבן) אז היינט איז זי שוין ניט אין דעם שלאס
(וואס אויבן איז גישטאנען) נאר ער זאל זוכן איין
גלדינעם בארג מיט איין פערלינעם שלאס דארט
וועסטו מיר גיפונען.

האט ער איבער גילאזט דעם משרת און איז שוין
אליין גיגאנגען זי זוכן. און איז גיגאנגען און האט
זי גיזוכט כמה שנים. האט ער זיך מיישב גיווען. אז
אין ישוב גיפינט זיך בַּוּדָאִי ניט קיין גילדענער

בארג און איין פערלענער שלאס. ווארן ער איז
גיווען גניט אין די קראיניקיס (לאנדקארט) על כן
וועל איך גיין אין מדבריות דארטן זוכן. איז ער
גיגאנגען זי זוכן אין מדבריות כמה וכמה שנים.

דער נאך האט ער דער זעהן זייער איין גרויסן
מענטש וואס די גרייס איז גיווען ניט מענטשליך.
און האט גיטראגן איין גרויסען בוים. וואס אין
ישוב גיפינט זיך ניט אזוי איין גרויסער בוים און
דער מענטש האט אים גיפרעגט: ווער ביסטו. האט
ער אים גיענפערט איך בין איין מענטש. האט זיך
דער גרויסער מענטש פאר ווינדערט. און האט
גיזאגט איך בין שוין אזוי איין לאנגע צייט אין דער
מדבר האב איך קיין מאל דא ניט גיזעהן קיין
מענטש. האט ער אים דער ציילט די גאנצע מעשה
כנ"ל. און אז ער זוכט א גילדענעם בארג און א
פערלנעם שלאס. האט ער אים גיענפערט עס איז
בַּוּדָאִי ניט פאר האנדען און האט אים מדחה
גיווען און האט אים גיזאגט מען האט דיר איין
גירעט איין נארישקייט ווארן עס גיפינט זיך
בַּוּדָאִי ניט האט ער זייער אן גיהויבן צו ווינען
(היינו דער שני למלכות האט זייער גיוויינט און
האט גיזאגט) עס גיפונט זיך בַּוּדָאִי יוא עס מוז
זיך ערגעץ גיפונען. און ער האט אים מדחה גיווען
(היינו דער ווילדער מענטש האט אים מדחה גיווען און האט אים
גיזאגט) מען האט דיר איין נארישקייט איין גירעט
און ער האט גיזאגט (דער שני למלכות) עס איז
בַּוּדָאִי פאר האנדן ערגעץ.

לאמיר זיך פאר הערן

מעשה א' פון אבידת בת מלך (2)

ה. וויאזוי האט ער געליינט וואס ס'איז געשטאנען אין די פאטשיילע?

- ☐ ער האט עס אויפגעהויבן א קעגן די לבנה
- ☐ ער האט עס אויפגעהויבן א קעגן דער זון
- ☐ ער האט עס אויפגעהויבן א קעגן א ליכט

ו. וואס האט געזאגט דער ממונה אויף די חיות?

- ☐ אז ער ווייסט וואו עס איז די גאלדענער בארג און פערלינעם שלאס
- ☐ אז ס'איז זיכער נישט דא
- ☐ אז ס'איז דא, נאר ער ווייסט נישט אוואו

ז. וואס האט דער שני למלכות געטון?

- ☐ ער האט זיך מייאש געווען פון זוכן
- ☐ ער האט געוויינט און געזאגט אז ס'איז בוודאי יא דא
- ☐ ער האט געוויינט ווייל ס'איז נישטא

ח. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?

- ☐ יא
- ☐ נ"ן
- ☐ איך האב געוואלט

א. נאך וואס דער שני למלכות איז געשלאפן, וואס האט זי אים געזאגט צו טוהן אין דעם אונטערשטען (לעצטן) טאג?

- ☐ נישט שלאפן און נישט טרונקען וויין
- ☐ נישט שלאפן און נישט עסן
- ☐ נישט שלאפן

ב. וואס האט ער געטון די לעצטע טאג?

- ☐ פארזוכט פון די קוואל וויין
- ☐ געגעסן פון די עפל
- ☐ פארזוכט פון די קוואל וואסער

ג. וויפיל צייט איז ער געשלאפן?

- ☐ א גאנצע יאר
- ☐ פופציג יאר
- ☐ זיבעציג יאר

ד. וואס האט ער געזאגט ווען ער האט זיך אויפגעכאפט?

- ☐ פארוואס האב איך געגעסן פון די עפל
- ☐ פארוואס בין איך געשלאפן אזויפיל צייט
- ☐ וואו בין איך אין דער וועלט

טיפער געטראכט

ביי די מעשה וואס מיר האבן געלערנט די וואך

ווער האט געוויינט? ווער האט געשריגן? ווער האט מדחה געווען? ווער האט זיך יגע געווען? ווער האט זיך טורח געווען? ווער האט געפרעגט? ווער האט געשריבן? ווער האט דערציילט? ווער האט זיך פאר ווינדערט? ווער האט זיך בהאלטן?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וואו איז מרומז אין די מעשה וואס עס שטייט אין תורה ס'אז "ע"י פגם תאוות אכילה... נופלין לבחינת שינה"?

האט זיך אים זייער גיגלוקסט... און האט גיגעסען פון זיי. תיכף ווי ער האט גיגעסען דעם עפיל. איז ער אנדער גיפאלן און עס האט אים אן גיחאפט איין שלאף.

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופטער 'סודות' התורה. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com